

ρῶν θέσεων θεωρουμένων ὡς ἀπορρήτων ἕνεκα τοῦ κρηνώδους ὕψους καὶ τῶν παρὰ τοὺς πρόποδας αὐτῶν ῥεόντων ποταμῶν καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ μὲν τοῦ ἀμυνομένου πεισματῶδως ὑπεραπτιζομένων, καταστρεφομένων δ' ὑπὸ τοῦ ἐπιτιθεμένου, ὡς π. χ. ἡ γρχμμή τοῦ Weissenbourg¹ ἐν τοῖς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ "Αλβίου ("Ελβου) διαβρεχομένη πεδιάς ἐν Βοεμιά² ἐν τοῖς μεταξὺ Πρωσσίας καὶ Αὐστρίας πολέμοις.

Τοιαύτη τις θέσις κατὰ λίαν ἀπ' ἀλλήλων μεμακρυσμένης ἐποχᾶς ἐπανειλημμένως ὡς πεδῖον μάχης χρησιμεύσασα ὑπῆρξεν ἐν Ἑλλάδι ἡ πεδιάς τοῦ εἰς τὴν Κωπαΐδα χυνομένου Κηφισσοῦ, πρὸ πάντων δ' ἡ περὶ τὴν Χαιρώνειαν χώρα. Μεταξὺ ὅμως πασῶν τῶν ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης συγκροτηθεισῶν μαχῶν³ οὐδεμία ἄλλη ἔσχε μεγαλητέραν πολιτικὴν σημασίαν ἢ ἐκείνη, δι' ἧς ἐξέπνευσεν ἡ ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος. Ὅτε ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων ἐπιλανθάνομενος σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ προσώπου, ὅπερ μέχρι τοῦδε εἶχε διαδραματίσῃ, μόνον ἐν ἑορταῖς καὶ ἀγῶσιν ἐζήτει νὰ ικανοποιήσῃ τὸν πρὸς τὴν τιμὴν ἑρωτά του, ἡ φλογερὰ τοῦ Δημοσθένους εὐγλωττία κατέρθου ν' ἀναζωπυρήσῃ μὲν τὸ αἰσθημα τοῦτο, ἀδιάλλακτον δὲ μῖσος νὰ ἐμπνεύσῃ κατὰ τοῦ ἀδιαιπίτως προβαίνοντος καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπειλητικωτέραν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος χεῖρα ἐπεκτείνοντος Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα. Διὰ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα θερμῆς ἀγάπης του κατέρθωσε καὶ ἄλλο δυσχερέστερον τοῦ πρώτου, νὰ ἐξαλείψῃ δηλονότι τὸ παλαιὸν μῖσος τῶν ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλας διακειμένων γειτονευουσῶν πόλεων, Ἀθηνῶν καὶ Θηβῶν, καὶ συνένωσῃ ἀμφοτέρους ἐν κοινῷ συνδέσμῳ, ὅπως ἀποκρούσωσι τὸν ἥδη ἐγγύτατα εὐρισκόμενον καὶ ἀπειλοῦντα Φίλιππον. Ὑπὸ

(1) Πρώτη ἦτα τῶν Γάλλων τῇ 4 Αὐγούστου 1870

(2) Μάχη καὶ νίκη τῶν Πρωσσῶν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν ἐν Σαδόβα τῇ 3 Ἰουλίου 1866.

(3) Τῇ 86 π. Χ. νίκη τοῦ Σύλλα κατὰ τῶν στρατηγῶν τοῦ Μιθριδάτου.